

Cattle is *Muedes*

הבהמה מועדת –

OVERVIEW

The משנה begins with 'וכי הבהמה וכו' כיצד הרגל מועדת לשבר בדרך הילוכה, the phrase of understanding the phrase of 'וכי הילוכה'. It can be a question and answer; כיצד, and the answer is 'לשבר בדרך הילוכה'. If we assume this interpretation then the phrase 'וכי הבהמה מועדת' is a new phrase (and it could be written with a וי"ו, as 'וכי הבהמה מועדת' (מועדת וכו'). However we can understand the entire phrase of 'וכי הבהמה מועדת' as being a question; how is 'וכי הבהמה מועדת' and the answer is 'וכי הבהמה מועדת'. In this case the phrase cannot be written with a וי"ו, as 'וכי הבהמה מועדת'.

אית דגרס והבהמה בוי"ו והכי פירושו¹ -

Some text read 'וכי הבהמה' with a וי"ו; and this is the explanation of the משנה; it asks -

כיצד העדאה דרגל לשבר דרך הלוכה פירוש דרך הלוכה היא העדאתה וכן בסיפא² גבי שן - 'How is 'רגל a מועד', and answers 'רגל is a מועד to break things as it walks'; meaning the status of 'רגל' is by breaking things while it walks. And similarly in the סיפא regarding שן the explanation of that משנה is the same.

disagrees with this גירסא (and this interpretation):

אבל קשה לרבינו יצחק מה חידש כאן שלא שנאה בפרק קמא³ -

However the ר"י has a difficulty with this interpretation; for what novelty is there in this משנה which was not already taught in the first פרק?!

offers his גירסא and interpretation:

ונראה לרבינו יצחק דלא גרסינן בוי"ו⁴ והכי פירושו -

And it is the view of the ר"י that the text does not read 'וכי הבהמה' with a וי"ו. And this is the explanation of the משנה; -

כיצד הרגל מועדת לשבר דרך הלוכה⁵ שאמר בפרק קמא (דף טו,ב) הבהמה מועדת כולי -

¹ See רש"י ד"ה לשבר, who interprets the משנה this way (even though he is not גורס והבהמה with a וי"ו).

² דף יט,ב. The משנה there states 'וכי הבהמה מועדת לאכול פירות וירקות'. The interpretation there would be the same as here (according to this גירסא). The question is 'וכי הבהמה מועדת לאכול את הראוי לה', the answer is 'וכי הבהמה מועדת לאכול את הראוי לה', then the משנה continues 'וכי הבהמה מועדת וכו' as a new (and independent) phrase.

³ In the first פרק the משנה states 'וכי הבהמה מועדת לשבר בדרך הילוכה'. This משנה asks 'וכי הבהמה מועדת לשבר בדרך הילוכה' and answers 'וכי הבהמה מועדת לשבר בדרך הילוכה'. Why is this משנה repeating what was already taught?!

⁴ It is possible not to be גורס a וי"ו (הבהמה) and still understand the משנה as previously explained (see footnote # 1). However we cannot accept the ר"י explanation (that 'וכי הבהמה' is the beginning of the answer) if we are גורס והבהמה with a וי"ו.

⁵ According to the תוספות the entire phrase 'וכי הבהמה מועדת לשבר בדרך הילוכה' is the question; the משנה is seeking

The משנה asks **כיצד הרגל מועדת לשבר דרך הלוכה**, which was taught in the first פרק? The answer is **הבהמה מועדת, etc.**⁶

ומכל מקום דייק בגמרא שפיר היינו רגל היינו בהמה – תוספות responds to an anticipated difficulty:⁷

And nevertheless the גמרא properly questions; היינו רגל היינו בהמה –
דהרגל מועדת והבהמה מועדת הכל אחד:
Since הרגל מועדת and הבהמה מועדת is the same thing!⁸

SUMMARY

The question of the משנה is **כיצד הרגל מועדת לשבר בדרך הלוכה** the answer is **הבהמה** and **הבהמה גמרא** asks **היינו רגל היינו בהמה** properly questions; **היינו רגל היינו בהמה** – We are **הבהמה** not **גורס הבהמה** and **מועדת וכו'**.

THINKING IT OVER

According to תוספות, the משנה first questions, **כיצד הרגל מועדת לשבר דרך הלוכה**, and then answers, **הבהמה מועדת להלך כדרכה ולשבר**. The גמרא asks **היינו רגל היינו בהמה** and answers **היינו רגל היינו בהמה**. This would seemingly indicate that **כיצד הרגל מועדת** is the **אב**, and **הבהמה מועדת וכו'** is the תולדה; but according to תוספות we are discussing the same thing; **הרגל** is the question and **הבהמה** is the answer; how can this be two separate items; one an **אב** and the other a תולדה?!¹⁰

---

clarification for what was said in the first פרק the **הרגל מועדת לשבר בדרך הלוכה**. The answer is **הבהמה מועדת להלך כדרכה** as the משנה continues. **וכו'**

⁶ The answer is that **רגל** is a מועד only if it damages while it is walking naturally **ולשבר** (but not if it damaged by kicking, etc.).

⁷ The גמרא asks on the **היינו רגל היינו בהמה** that פרש"י. According to פרש"י the answer, and the משנה is understood; the question is understood; the משנה is giving another answer, (seemingly) by saying **וכו' הבהמה מועדת** is repeating itself; **הבהמה מועדת להלך כדרכה ולשבר** and **הרגל מועדת לשבר בדרך הלוכה**; however according to תוספות the **היינו רגל היינו בהמה** is the answer, what is the גמרא asking; there is one question and one answer?! תוספות replies.

⁸ The משנה should have written **כיצד הרגל וכו' הבהמה מועדת וכו'** (מהר"ם). Alternately omitting the words **מועדת** (see Tosfos). Alternately the משנה should have kept the same syntax throughout; why change from **רגל** to **בהמה** when **הרגל מועדת** and **כיצד הרגל וכו' הרגל מועדת**. [The גמרא answered that the משנה is also teaching the תולדות. Not only is one liable for **רגל** if it trampled with its feet but even if it damaged with its body while it was walking, the owner is also liable. (See 'Thinking it over'.)]

⁹ See footnote # 9 [in the brackets].

¹⁰ See Tosfos and רשב"א (בד"ה והנה לפי) בית לחם יהודה אות א.